

Em despertava un dia normal com sempre.
Era un dia molt agradable. Encara recordo
aquell lit còmode i la seva olor de laundria.
Trobo a l'altra aixecar-me al costat de la
meua esposa. Com de costum, ella m'esperava
amb el desdèjuni: Uns bons ous i un suc
de taronja. Com Trobo a faltar aquell dies.
Aquell dia vaig arribar molt d'hora a
l'empresa; Jo arribava abans que el altres
perquè vivia prop del treball. Tenia la
vida més bella que un home senzill com
jo sempre va somiar. Però aquell dia tan
bell es va esfumar en un obrir i tancar
d'ulls. Aquell dia, el meu cap em crida, i
em diu que ja no podré treballar més
amb ells, que necessiten reduir el personal.
En vaig dir, vaig prendre les meues
coses i me'n vaig anar a casa. La meua
esposa es va sorprendre que hagués arribat
d'hora. Li vaig explicar que m'havien
acomiadat. Ella em va animar com sempre.
Van passar els mesos i no vaig poder trobar
un altre treball. Ningú volia contractar un vell
com jo; només buscaven joves. Els problemes
a casa van empitjorar. Ja no hi havia que
menjar; els deutes pujaven cada vegada més.
Jo feia el que podia i la meua esposa va
una feina que li pagaven molt poc.